

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 35

Rozeslána dne 20. dubna 2007

Cena Kč 18,-

O B S A H:

- 83. Nařízení vlády, kterým se zrušuje nařízení vlády č. 562/2002 Sb., o stanovení orgánu státní správy, v němž vojáci z povolání plní služební úkoly obranného charakteru, a o počtu vojáků z povolání v něm
 - 84. Nález Ústavního soudu ze dne 6. února 2007 ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 31 odst. 4 věty třetí zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád)
 - 85. Sdělení Ministerstva vnitra o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce
 - 86. Sdělení Ministerstva vnitra o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce
 - 87. Sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí o rozhodné částce pro určení celkové výše mzdových nároků vyplacených jednomu zaměstnanci podle zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů
-

83**NAŘÍZENÍ VLÁDY**

ze dne 11. dubna 2007,

**kterým se zrušuje nařízení vlády č. 562/2002 Sb., o stanovení orgánu státní správy,
v němž vojáci z povolání plní služební úkoly obranného charakteru,
a o počtu vojáků z povolání v něm**

Vláda nařizuje podle čl. 67 odst. 1 Ústavy České republiky: služební úkoly obranného charakteru, a o počtu vojáků z povolání v něm, se zrušuje.

§ 1

Nařízení vlády č. 562/2002 Sb., o stanovení orgánu státní správy, v němž vojáci z povolání plní

§ 2

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Předseda vlády:

Ing. **Topolánek** v. r.

Ministryně obrany:

JUDr. **Parkanová** v. r.

84**N Á L E Z****Ústavního soudu****Jménem České republiky**

Ústavní soud rozhodl dne 6. února 2007 ve znění opravného usnesení ze dne 3. dubna 2007 v plénu ve složení Stanislav Balík, František Duchoň, Vlasta Formánková, Vojen Güttler, Pavel Holländer, Ivana Janů, Vladimír Kůrka, Dagmar Lastovecká, Jiří Mucha, Jan Musil, Jiří Nykodým, Pavel Rychetský, Eliška Wagnerová a Michaela Židlická o návrhu Okresního soudu v Ostravě na zrušení ustanovení § 31 odst. 4 věty třetí zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění nálezu Ústavního soudu č. 234/2002 Sb.,

takto:

Návrh se zamítá.**Odůvodnění****I.****Vymezení věci a rekapitulace návrhu**

Ústavnímu soudu byl dne 26. dubna 2006 doručen návrh Okresního soudu v Ostravě na zrušení ustanovení § 31 odst. 4 věty druhé (dle obsahu návrhu jde o větu třetí) zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění nálezu Ústavního soudu č. 234/2002 Sb.

Navrhovatel tak učinil dle § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a to poté, co v souvislosti se svojí rozhodovací činností v souladu s čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) a § 109 odst. 1 písm. c) občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) dospěl k závěru, že ustanovení § 31 odst. 4 věty druhé (dle obsahu návrhu jde o větu třetí) zákona č. 82/1998 Sb., jehož má být při řešení věci sp. zn. 85 C 446/2004 použito, je v rozporu s čl. 4, čl. 36 odst. 3 a čl. 37 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

V uvedené věci sp. zn. 85 C 446/2004 je Okresním soudem v Ostravě rozhodováno o žalobě Ing. M. K., podané dle zákona č. 82/1998 Sb. proti České republice, o zaplacení přesně označené částky, a to po té, co byl žalobce rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. března 2002 ve věci vedené pod sp. zn. 3 To 122/2002 zproštěn obžaloby z trestného činu útoku na veřejného činitele dle § 155 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. b) trestního zákona, neboť jeho jednání nebylo shledáno trestným činem. Žalobce v žalobě požaduje i úhradu smluvní odměny obhájci v trestním řízení, je si přitom vědom, že dle ustanovení § 31 odst. 4 zákona č. 82/1998 Sb. se výše odměny obhájce určí podle ustanovení zvláštního předpisu o mimosmluvní odměně [vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], předmětné ustanovení ale považuje za rozporné s čl. 4 a čl. 36 odst. 3 Listiny.

Reaguje tím na argumentaci žalobce, obecný soud přerušil v dané věci řízení a předložil Ústavnímu soudu návrh na zrušení předmětného zákonného ustanovení. Důvodem tohoto návrhu je tvrzený rozpor mezi koncepcí náhrady skutečné škody, obsažené v zákoně č. 82/1998 Sb., chápáním

pojmu skutečné škody v českém právním řádu (§ 442 odst. 1 občanského zákoníku) a nepřiznáním úhrady odpovídající výši smluvní odměny obhájci v trestním řízení. Ústavněprávním promítnutím tohoto rozporu pak dle navrhovatele je rozpor ustanovení § 31 odst. 4 věty druhé (dle obsahu návrhu jde o větu třetí) zákona č. 82/1998 Sb. s čl. 36 odst. 3, čl. 4 a čl. 37 Listiny.

II.

Rekapitulace podstatných částí vyjádření účastníka řízení

Podle § 42 odst. 4 a § 69 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, zaslal Ústavní soud předmětný návrh Poslanecké sněmovně. Ve svém vyjádření ze dne 19. května 2006 předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky PhDr. Lubomír Zaorálek poukazuje na okolnost, že ustanovení § 31 odst. 4 zákona č. 82/1998 Sb. je v podobě, kterou navrhovatel „stížností“ napadá, neplatné, jelikož celé ustanovení § 31 bylo změněno zákonem č. 160/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím anebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. (Ústavní soud na tomto místě toliko poznamenává, že účastník řízení nesprávně označuje návrh v řízení o kontrole norem výrazem „stížnost“.) Zákon č. 160/2006 Sb. byl publikován v částce 55 Sbírky zákonů a nabyl účinnosti dnem vyhlášení, tj. dne 27. dubna 2006. Proto se ve vyjádření navrhuje řízení ve věci sp. zn. Pl. ÚS 38/06 o návrhu Okresního soudu v Ostravě dle ustanovení § 67 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, zastavit, neboť byl doručen den před nabytím účinnosti uvedené novely zákona.

Podle § 42 odst. 4 a § 69 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zaslal Ústavní soud předmětný návrh i Senátu Parlamentu České republiky. Úvodem svého vyjádření ze dne 13. června 2006 jeho předseda MUDr. Přemysl Sobotka rekapituluje průběh projednávání předmětného zákona Senátem. Uvádí, že návrh napadeného zákona byl přijat v souladu s čl. 46 odst. 3 Ústavy, ustanovení § 31 odst. 4 zákona č. 82/1998 Sb. bylo pak novelizováno zákonem č. 160/2006 Sb., jenž nabyl účinnosti dnem 27. dubna 2006, přičemž „úprava týkající se výše odměny za zastupování nedoznala přijetím novely věcných změn a nyní je součástí ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb., v platném znění, jako jeho věta třetí“.

Návrh uvedené novely zákona č. 82/1998 Sb. postoupila Poslanecká sněmovna k projednání Senátu dne 21. února 2006. Po projednání v ústavněprávním výboru, který svým usnesením ze dne 8. března 2006 doporučil jeho schválení, byl návrh novely zařazen na pořad 10. schůze Senátu konané v 5. funkčním období. Jednání proběhlo dne 16. března 2006. Po ukončení obecné rozpravy hlasoval Senát o návrhu schválit návrh novely zákona ve znění postoupeném Senátu Poslaneckou sněmovnou. Tento návrh byl usnesením Senátu č. 378 ze dne 16. března 2006 přijat. Ve vyjádření se dále uvádí, že při jednání Senátu vedeném k zákonu o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím anebo nesprávným úředním postupem ani při jednání o návrhu jeho novely nebyla k ustanovení o nákladech zastoupení vznesena námitka protiústavnosti. Senát se řídil úvahou, že odměna sjednaná smlouvou o právním zastoupení mezi advokátem a klientem záleží plně na vůli smluvních stran a hledisko přiměřenosti její výše nemusí být vždy hlediskem rozhodným pro uzavření smlouvy. Naproti tomu odměna za zastupování určená podle advokátního tarifu představuje částku, která odpovídá ekonomicky vynaloženým standardním nákladům za zastupování. Z těchto důvodů, jak se konstatuje ve vyjádření, Senát předmětné zákonné ustanovení akceptoval.

Posouzení případného rozporu napadeného ustanovení zákona č. 82/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s čl. 4, čl. 36 odst. 3 a čl. 37 Listiny Senát ponechává plně na úvaze Ústavního soudu.

Ústavní soud dne 26. června 2006 obdržel podání Ing. M. K., žalobce ve věci vedené u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 85 C 446/2004, označené jako „vyjádření“ k návrhu Okresního sou-

du v Ostravě. Vzhledem ke skutečnosti, že Ing. M. K. není účastníkem ani vedlejším účastníkem řízení ve věci sp. zn. Pl. ÚS 38/06 (§ 28, § 69 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb.) a nebyl proto k vyjádření se k předmětnému návrhu vyzván, Ústavní soud v řízení v dané věci k jeho obsahu nepřihlédl.

III.

Upuštění od ústního jednání

Dle ustanovení § 44 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, může Ústavní soud se souhlasem účastníků od ústního jednání upustit, nelze-li od něj očekávat další objasnění věci. Vzhledem k tomu, že jak návrhovač v podání ze dne 9. října 2006, tak i účastníci řízení v přípisě předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 6. října 2006 a předsedy Senátu Parlamentu České republiky ze dne 5. října 2006 vyjádřili svůj souhlas s upuštěním od ústního jednání, a dále vzhledem k tomu, že Ústavní soud má za to, že od jednání nelze očekávat další objasnění věci, bylo od ústního jednání v předmětné věci upuštěno.

IV.

Petit návrhu a dikce napadeného právního předpisu

Ústavní soud je při svém rozhodování rozsahem podaného návrhu vázán a ve svém rozhodnutí z jeho hranic (ultra petitem) vykročit nemůže [viz např. rozhodnutí ve věci sp. zn. Pl. ÚS 16/94, sp. zn. Pl. ÚS 8/95, sp. zn. Pl. ÚS 5/01, sp. zn. Pl. ÚS 7/03, sp. zn. Pl. ÚS 10/03 – Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu (dále jen „Sbírka rozhodnutí“), svazek 2, usn. č. 14; svazek 4, nález č. 83, vyhlášen pod č. 29/1996 Sb.; svazek 24, nález č. 149, vyhlášen pod č. 410/2001 Sb.; svazek 34, nález č. 113, vyhlášen pod č. 512/2004 Sb.; svazek 36, nález č. 9, vyhlášen pod č. 86/2005 Sb.]. Navrhuje-li Okresní soud v Ostravě zrušit větu druhou ustanovení § 31 odst. 4 zákona č. 82/1998 Sb., ve znění nálezu Ústavního soudu č. 234/2002 Sb., ačkoli celým svým obsahem návrh směřuje vůči větě třetí předmětného ustanovení, a v závěru svého návrhu tuto větu třetí ustanovení § 31 odst. 4 zákona č. 82/1998 Sb., ve znění nálezu Ústavního soudu č. 234/2002 Sb., i doslovně cituje, považuje Ústavní soud vymezení petitu za zřejmý omyl a pokud ve svých úvahách z něj vybočil, nejde o postup ultra petitem, nýbrž o odstranění zjevného rozporu mezi obsahem a citací právního předpisu označující petit návrhu.

Ustanovení § 31 odst. 4 zákona č. 82/1998 Sb., ve znění nálezu Ústavního soudu č. 234/2002 Sb., platné ke dni doručení návrhu Okresního soudu v Ostravě Ústavnímu soudu, zní: „Náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují hotové výdaje advokáta a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního předpisu o mimosmluvní odměně.“

Celé ustanovení § 31 zákona č. 82/1998 Sb. bylo s účinností od 27. dubna 2006 zákonem č. 160/2006 Sb. zrušeno a nahrazeno tímto zněním:

„(1) Náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu.

(2) Náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak v průběhu řízení na základě procesních předpisů, anebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána.

(3) Náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.

(4) Poškozený nemá právo na náhradu nákladů zastoupení, které vznikly v souvislosti s projednáváním uplatněného nároku u příslušného úřadu.“

V.

Podmínky aktivní legitimace navrhovatele

Návrh na zrušení ustanovení § 31 odst. 4 věty třetí zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění platném v rozhodné době, byl podán Okresním soudem v Ostravě dle ustanovení § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Jak bylo již uvedeno v naraci, v uvedené věci sp. zn. 85 C 446/2004 je Okresním soudem v Ostravě rozhodováno o žalobě podané dle zákona č. 82/1998 Sb. proti České republice o zaplacení přesně označené částky, a to poté, co byl žalobce rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. března 2002 ve věci vedené pod sp. zn. 3 To 122/2002 zproštěn obžaloby z trestného činu útoku na veřejného činitele dle § 155 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. b) trestního zákona, neboť jeho jednání nebylo shledáno trestným činem, přičemž žalobce v žalobě požaduje s poukazem na protiústavnost § 31 odst. 4 zákona č. 82/1998 Sb. i úhradu smluvní odměny obhájci v trestním řízení.

Okresní soud v Ostravě, poté, co v souvislosti se svojí rozhodovací činností v souladu s čl. 95 odst. 2 Ústavy dospěl k závěru, že ustanovení § 31 odst. 4 věty druhé (dle obsahu návrhu jde o větu třetí) zákona č. 82/1998 Sb., jehož má být při řešení věci sp. zn. 85 C 446/2004 použito, je v rozporu s čl. 36 odst. 3, čl. 4 a čl. 37 Listiny, po přerušení kmenového řízení dle § 109 odst. 1 písm. c) o. s. ř. Ústavnímu soudu předložil předmětný návrh na kontrolu norem.

Procesní podmínkou aktivní legitimace obecného soudu dle § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, je taková pozice zákona, příp. jeho jednotlivého ustanovení, jehož zrušení je navrhováno, k předmětu kmenového řízení, jež zakládá pro posouzení věci ze strany obecného soudu rozhodovací důvody.

Jak vyplývá z popisu předmětného řízení u obecného soudu, lze tudíž na straně navrhovatele konstatovat naplnění podmínek jeho aktivní legitimace pro řízení o kontrole norem.

VI.

Posouzení důvodnosti zastavení řízení dle § 67 zákona č. 182/1993 Sb.

Ustanovení § 31 zákona č. 82/1998 Sb., ve znění nálezu Ústavního soudu č. 234/2002 Sb., bylo s účinností od 27. dubna 2006 zákonem č. 160/2006 Sb. zrušeno a nahrazeno zněním novým.

Dle § 67 odst. 1 zákona o Ústavním soudu je dán důvod zastavení řízení, jestliže zákon, jiný právní předpis nebo jejich jednotlivá ustanovení, jejichž zrušení je navrhováno, pozbudou platnosti před skončením řízení před Ústavním soudem.

K interpretaci uvedeného zákonného důvodu zastavení řízení se Ústavní soud vyjádřil zejména v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 15/01 (Sbírka rozhodnutí, svazek 24, nález č. 164, vyhlášen pod č. 424/2001 Sb.). Vycházejí ze smyslu a účelu § 67 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., konstatoval, že změna ke zrušení navrhovaného zákonného ustanovení zakládá důvod zastavení řízení o kontrole norem toliko tehdy, je-li pro posouzení ústavnosti tohoto ustanovení rozhodná. Uvedený právní názor byl následně potvrzen řadou dalších nálezů Ústavního soudu (sp. zn. Pl. ÚS 38/04, sp. zn. Pl. ÚS 43/04, sp. zn. Pl. ÚS 5/05 – vyhlášeny pod č. 409/2006 Sb., pod č. 354/2005 Sb. a pod č. 303/2006 Sb.).

Od uvedené je ale odlišná situace, v níž nedochází ke změně, nýbrž ke zrušení napadeného ustanovení a jeho nahrazení ustanovením (příp. právním předpisem) novým, a to i v případě jejich identického znění. Jelikož normativní existence právního předpisu (platnost) je utvářena jednotou normotvůrcovy vůle a jejího projevu (publikací předpisu), není u dvou obsahově identických a v čase po sobě následujících právních předpisů dána i jejich identita normativní (identita platnosti). Vycházejí-

je z tohoto právního názoru, Ústavní soud ustanovení § 67 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb. v obdobných případech i aplikoval (viz např. usnesení sp. zn. Pl. ÚS 39/04 – nepublikováno).

Podmínkou podání návrhu dle 95 odst. 2 Ústavy, § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 109 odst. 1 písm. c) o. s. ř., je aplikace ke zrušení navrhovaného zákona, příp. jeho ustanovení, obecným soudem v konkrétním řízení [viz nálezy sp. zn. Pl. ÚS 5/05 (viz výše), sp. zn. Pl. ÚS 75/04 (vyhlášen pod č. 452/2006 Sb.)]. Z uvedené podmínky pro rozhodovanou věc vyplývá otázka, je-li pro její posouzení relevantní znění zákona č. 82/1998 Sb. před nabytím účinnosti jeho novely provedené zákonem č. 160/2006 Sb., anebo po něm.

Zákon č. 160/2006 Sb. neobsahuje na danou věc dopadající intertemporální ustanovení. Časový střet předchozí a nové dikce ustanovení § 31 zákona č. 82/1998 Sb. lze proto vyřešit jednak analogickou aplikací intertemporálních ustanovení zákona č. 82/1998 Sb., a jednak použitím obecných pravidel intertemporalit.

Podle § 36 zákona č. 82/1998 Sb. odpovědnost podle tohoto zákona se vztahuje na škodu způsobenou rozhodnutími, která byla vydána ode dne jeho účinnosti, a na škodu způsobenou ode dne jeho účinnosti nesprávným úředním postupem, přičemž odpovědnost za škodu způsobenou rozhodnutími, která byla vydána přede dnem jeho účinnosti, a za škodu způsobenou přede dnem jeho účinnosti nesprávným úředním postupem se řídí dosavadními předpisy (zákonem č. 58/1969 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem). Analogickým použitím uvedeného ustanovení pro posuzovanou věc plyne závěr, dle něhož je pro rozhodování kmenové věci obecným soudem relevantní zákon č. 82/1998 Sb., ve znění před novelou provedenou zákonem č. 160/2006 Sb.

V případě absence explicitních intertemporálních ustanovení, tj. za situace, kdy zákonodárce mlčí jak k otázce, zda je nárok podle předchozí úpravy zachován, tak k aplikovatelnosti nové úpravy, je dle Ústavního soudu třeba přijmout takový výklad (sp. zn. II. ÚS 444/03, sp. zn. II. ÚS 37/04, sp. zn. I. ÚS 287/04, sp. zn. I. ÚS 344/04, sp. zn. IV. ÚS 178/04 – Sbírka rozhodnutí, svazek 37, nálezy č. 134 a č. 135; svazek 35, nálezy č. 174 a č. 191; svazek 36, nálezy č. 18), který „šetří smysl a podstatu základního práva, v daném případě práva na legitimní očekávání. Opačný aplikační či interpretační postup znamená porušení čl. 4 odst. 4 Listiny“, je proto „ve svém důsledku výkladem retroaktivním“. Z uvedeného plyne stejné konstatování, jaké vyplývá i z analogického použití přechodných ustanovení obsažených v § 36 zákona č. 82/1998 Sb.

Vycházejíc z takto vyložených důvodů, bylo by možno dospět k závěru o naplnění podmínek zastavení předmětného řízení dle § 67 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., avšak teprve po zvážení právního názoru plynoucího z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 33/2000 (Sbírka rozhodnutí, svazek 21, nálezy č. 5, vyhlášen pod č. 78/2001 Sb.).

Dle právního názoru obsaženého v uvedeném nálezu Ústavního soudu, na který se odkazuje i v odůvodnění nálezu sp. zn. Pl. ÚS 42/03 (vyhlášen pod č. 280/2006 Sb.), dojde-li soudce obecného soudu k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito (tedy nikoli pouze v té době platný, ale také v té době již neplatný, avšak ještě aplikovatelný zákon), je v rozporu s ústavním zákonem, je povinen předložit věc Ústavnímu soudu (čl. 95 odst. 2 Ústavy). Odmítnutí poskytnout obecnému soudu svým rozhodnutím o ústavnosti či protiústavnosti aplikovatelného zákona pomoc Ústavní soud považoval za důvod vzniku neřešitelné situace umělého právního vakua, rozhodnutí obecného soudu samotného o protiústavnosti aplikovaných ustanovení pak kvalifikoval jako postup v rozporu s Ústavou, a to v rozporu se zásadou koncentrovaného ústavního soudnictví (čl. 83 a čl. 95 odst. 1 a 2 Ústavy).

Obdobně, a to explicitní úpravou obsaženou v čl. 140 odst. 4 a 7, připouští Ústava Rakouské republiky možnost akademického výroku Ústavního soudu o protiústavnosti již zrušeného zákona, nicméně možnost „nového“ posouzení předchozích skutkových jednání předpokládá toliko u případů, jež zavdaly podnět k řízení o kontrole norem, která vyústila do výroku o protiústavnosti již neplatného zákona. Ostatně analogicky ve své judikatuře postupuje i Ústavní soud České republiky v případech

konkrétní kontroly norem, jejichž výsledkem je derogační nález (viz nálezy sp. zn. I. ÚS 102/2000, sp. zn. I. ÚS 738/2000, sp. zn. IV. ÚS 582/02, sp. zn. III. ÚS 569/03 – Sbírka rozhodnutí, svazek 24, nálezy č. 179 a č. 180; svazek 32, nález č. 30; svazek 33, nález č. 87).

Ilustrací uvedené situace je ustanovení § 154 odst. 1 o. s. ř., dle něhož v případech, ve kterých rozsudek pouze deklaruje práva a povinnosti účastníků, je rozhodný právní stav v době, kdy práva a povinnosti, o něž v řízení jde, vznikla, změnila se nebo zanikla. Bude-li obecný soud tudíž v rámci řízení o tzv. určovací žalobě posuzovat vznik určitého soukromoprávního vztahu v roce 1947, bude přitom aplikovat relevantní ustanovení obecného zákoníku občanského. Jevila-li by se mu tato ustanovení z pohledu stávajícího ústavního pořádku rozporná, pak ve smyslu nálezu sp. zn. Pl. ÚS 33/2000 by přerušil řízení a postupoval dle čl. 95 odst. 2 Ústavy. Vyhověl-li by poté Ústavní soud, předpokládejme akademickým výrokem, návrhu obecného soudu na kontrolu norem, pak by takovýto postup nutně nesl znaky pravé retroaktivity (k pojmu pravé retroaktivity viz E. Tilsch, *Občanské právo. Obecná část*, Praha 1925, s. 75 – 78; A. Procházka, *Základy práva intertemporálního*, Brno 1928, s. 111; A. Procházka, *Retroaktivita zákonů. Slovník veřejného práva. Sv. III*, Brno 1934, s. 800; L. Tichý, *K časové působnosti novely občanského zákoníku*, Právník, č. 12, 1984, s. 1104; z judikatury Ústavního soudu pak zejména nález sp. zn. Pl. ÚS 21/96, Sbírka rozhodnutí, svazek 7, nález č. 13, vyhlášen pod č. 63/1997 Sb.).

Aplikace postupu založeného interpretací čl. 95 odst. 2 Ústavy obsaženou v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 33/2000, potvrzeném nálezem sp. zn. Pl. ÚS 42/03, otevírá prostor pro posuzování dřívějších právních jednání (případně právních událostí) dle pozdější, avšak již ústavně konformní právní úpravy, vykazuje proto znaky pravé retroaktivity. Nutno tudíž zodpovědět otázku, je-li takový postup rozporný s principem právního státu (čl. 1 odst. 1 Ústavy), anebo tomu tak není.

Základní právo, resp. svoboda je obsahem vztahu mezi jeho subjektem (nositelem), kterým je člověk (fyzická osoba a derivativně i právnická osoba), a adresátem, kterým je veřejná moc. Výjimku z této obecné konstrukce představují případy horizontálního působení základních práv, případy, v nichž adresátem základních práv (svobod) není veřejná moc, nýbrž subjekty soukromého práva.

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 21/96 Ústavní soud zformuloval hlediska, jež vylučují zákaz pravé retroaktivity, tj. hlediska, jejichž splnění zakládá její akceptovatelnost: „Z principu ochrany důvěry občanů v právo vyplývá, že princip nepřípustnosti retroaktivity nelze vztáhnout na zpětné působení právních norem, jež nepředstavují zásah do právní jistoty, resp. nabytých práv. Příkladem takového zpětného působení je situace, v níž za předpokladu rozdílných trestněprávních úprav v době spáchání skutku a v době rozhodování o něm, se skutek posuzuje dle právní úpravy, jež je pro pachatele výhodnější (čl. 40 odst. 6 věta druhá Listiny základních práv a svobod).“.

Uvedená teze z pohledu členění základních práv a svobod s ohledem na jejich možné adresáty dopadá na případy, ve kterých je tímto adresátem veřejná moc. Prává retroaktivita v případě vyslovení protiústavnosti již zrušeného zákona a posouzení předchozích skutkových jednání ústavně konformní právní úpravou s účinky *ex tunc* na straně veřejné moci nezakládá porušení principu ochrany důvěry občanů v právo, příp. zásah do právní jistoty, resp. nabytých práv.

Situace odlišná nastává v případech horizontálního působení základních práv a svobod. Na tyto případy ve vztahu k třetím osobám nutno vztáhnout principy ochrany důvěry občanů v právo, právní jistoty, resp. nabytých práv; neomezená aplikace postupu založeného interpretací čl. 95 odst. 2 Ústavy obsaženou v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 33/2000, potvrzeném nálezem sp. zn. Pl. ÚS 42/03, by tudíž u nich založila pravou retroaktivitu, a tedy rozpor s principem právního státu (čl. 1 odst. 1 Ústavy). Za jediný možný případ průlomu zákazu zpětné účinnosti právní normy v řízení o kontrole norem u horizontálního působení základních práv a svobod by bylo lze akceptovat ochranu hodnot, jež spadájí do rámce materiálního jádra Ústavy dle jejího čl. 9 odst. 2, hodnot, podmínky jejichž ochrany, a to i za cenu prolomení zákazu pravé retroaktivity, obsahuje slavná „Radbruchova formule“: „Konflikt mezi spravedlností a právní jistotou patrně lze řešit jen tak, že pozitivní právo, zajišťované předpisy a mocí, má přednost i tehdy, pokud je obsahově nespravedlivé a neúčelné, vyjma toho, jestliže rozpor

mezi pozitivním zákonem a spravedlností dosáhne tak nesnesitelné míry, že zákon musí jako „nenáležitě právo“ spravedlnosti ustoupit.“ (G. Radbruch, *Gesetzliches Unrecht und übergesetzliches Recht*. 1946. Opětovně publikováno in: G. Radbruch, *Rechtsphilosophie*. Studienausgabe. Hrsg. R. Dreier, S. L. Paulson, 2. Aufl., Heidelberg 2003, s. 216).

Ustanovení § 31 odst. 4 věty třetí zákona č. 82/1998 Sb., ve znění nálezu Ústavního soudu č. 234/2002 Sb., upravuje právní vztah, ve kterém adresátem tvrzeného důvodu protiústavnosti (čl. 36 odst. 3 a 4 a čl. 37 Listiny) je veřejná moc, a nikoli subjekt soukromého práva.

Pro uvedené okolnosti jsou v rozhodované věci splněny podmínky pro řízení o konkrétní kontrole norem dle čl. 95 odst. 2 Ústavy ve smyslu právního názoru Ústavního soudu vyjádřeného v nálezech sp. zn. Pl. ÚS 33/2000 a sp. zn. Pl. ÚS 42/03, a není tudíž dán důvod zastavení předmětného řízení dle § 67 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb.

VII.

Obsahový soulad napadených zákonných ustanovení s ústavním pořádkem

Smyslem a účelem ustanovení § 31 zákona č. 82/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je zajištění úhrady nákladů řízení vynaložených poškozeným na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo nápravu nesprávného úředního postupu. Jinými slovy, smyslem a účelem daného zákonného ustanovení je zahrnutí do rámce pojmu škody způsobené nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (čl. 36 odst. 3 a 4 Listiny) i úhrady nákladů řízení směřujícího k jejich zrušení, změně anebo nápravě. A contrario by totiž bylo v rozporu s principem odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, aby jeden z důsledků takového jednání orgánů veřejné moci, a to náklady řízení vedoucího k jeho reparaci, nesl poškozený sám.

Námítka protiústavnosti věty třetí odstavce čtvrtého předmětného ustanovení směřuje vůči výši odměny za zastoupení jako součásti nákladů zastoupení a jejímu určení dle zvláštního předpisu o mimosmluvní odměně, tj. vůči skutečnosti, že náhrada nákladů zastoupení dle napadeného ustanovení věty třetí odstavce 4 § 31 zákona č. 82/1998 Sb., ve znění platném v rozhodné době, není založena na zásadě náhrady „skutečné škody“. Takto chápaná škoda by pak mohla být dána výší smluvní odměny za zastoupení.

K problematice náhrady nákladů zastoupení vynaložených poškozeným na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo nápravu nesprávného úředního postupu se Ústavní soud vyslovil v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 18/01 (Sbírka rozhodnutí, svazek 26, nález č. 53, vyhlášen pod č. 234/2002 Sb.). V návaznosti na zrušení ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. v kontextu předmětné věci je relevantní v daném nálezu vyjádřený závěr, dle něhož nutno za ústavně konformní i v souvislosti s náhradou škody způsobené nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem považovat přiznání náhrady nákladů řízení podle procesních předpisů.

Výši odměny za zastupování advokátem při rozhodování o náhradě nákladů řízení dle § 151 odst. 2 o. s. ř. určí soud podle sazeb stanovených paušálně pro řízení v jednom stupni zvláštním právním předpisem [vyhláškou č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], a toliko v případech přiznání náhrady nákladů řízení podle § 147 o. s. ř. nebo odůvodňují-li to okolnosti případu, určí soud výši této náhrady dle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně (vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Zákonná úprava náhrady nákladů řízení podle procesních předpisů, jak byla Ústavním soudem již ústavně aprobována, v žádné alternativě tudíž neobsahuje náhradu ve výši smluvní odměny za zastoupení.

Účelem této zákonné úpravy je interpretace skutečné škody, spočívající v nákladech vynaložených poškozeným na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí anebo nápravu nesprávného úředního postupu, ve smyslu účelně vynaložených nákladů, přičemž za takové lze z pohledu právní jistoty považovat ty, jež jsou stanoveny zvláštním právním předpisem o mimosmluvní odměně.

Pro uvedené okolnosti Ústavní soud dospěl k závěru, dle něhož ustanovení § 31 odst. 4 věty třetí zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění nálezu Ústavního soudu č. 234/2002 Sb., není v rozporu s čl. 36 odst. 3 a 4 a čl. 37 Listiny, pročez návrh Okresního soudu v Ostravě na jeho zrušení zamítl [§ 70 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb.].

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. Rychetský v. r.

85**SDĚLENÍ****Ministerstva vnitra**

ze dne 6. dubna 2007

o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Ministr vnitra podle § 58 odst. 4 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyhláší na den 22. září 2007 nové volby do zastupitelstva obce:

obec	okres	kraj
KASALICE	Pardubice	Pardubický

Ministr:

MUDr. Mgr. Langer v. r.

86**SDĚLENÍ****Ministerstva vnitra**

ze dne 11. dubna 2007

o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Ministr vnitra podle § 58 odst. 4 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyhláší na den 22. září 2007 nové volby do zastupitelstva obce:

obec	okres	kraj
NESTRAŠOVICE	Příbram	Středočeský

Ministr:

MUDr. Mgr. Langer v. r.

87**SDĚLENÍ****Ministerstva práce a sociálních věcí**

ze dne 13. dubna 2007

**o rozhodné částce pro určení celkové výše mzdových nároků vyplacených jednomu zaměstnanci
podle zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele
a o změně některých zákonů**

Ministerstvo práce a sociálních věcí podle § 5 odst. 2 zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sděluje, že rozhodnou částkou pro určení celkové výše mzdových nároků vyplacených jednomu zaměstnanci je pro období od 1. května 2007 do 30. dubna 2008 částka 20 211 Kč.

Ministr:

RNDr. Nečas v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2007 činí 6 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – Benešov: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibílková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kuččík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům); **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková – YAHÖ – i – centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoön, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zátec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslech 516 205 207, 519 305 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.